

ՀՀ ԿԱ պետական եկամուտների կոմիտե

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 13/1

14 մարտի 2017թ.

Քննարկվեց «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ գանգատը ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Գավառի ՏՀՏ 14.02.2017թ. թիվ 1010925 ակտի դեմ:

«Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ գանգատում բերված փաստարկները.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի 26.07.2016թ. թիվ 1010925 հանձնարարագրի հիմքով «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ում 18.08.2016թ. մինչև 02.02.2017թ. կատարվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների ճշտության ստուգում:

«Հայաստանի Հանրապետությունում ստուգումների կազմակերպման և իրականացման մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածից հետևում է, որ ստուգմամբ հետապնդվող նպատակներից է հանդիսանում տնտեսավարող սուբյեկտի գույքային իրավունքները պաշտպանելը, ինչը նշանակում է, որ տնտեսավարող սուբյեկտի իրավունքները ստուգողների համար օրենսդրորեն գնահատվել են որպես հետապնդվող գերակա նպատակ և դրանց պաշտպանությանն ուղղված ստուգողները պետք է ձեռնարկեն բոլոր անհրաժեշտ միջոցառումները: Սա նշանակում է, որ ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձանց կողմից օրենքի պահանջների պահպանմամբ, այդ թվում՝ օրենքի ճիշտ կիրառմամբ վարչական ակտի ընդունումը հանդիսանում է այդ նպատակի պահպանման կամ իրականացման երաշխիքներից մեկը:

Նույն օրենքի 8-րդ հոդվածով սահմանվում են ստուգում իրականացնող պաշտոնատար անձանց պարտականությունները, որի 1-ին մասի «ա» կետի համաձայն ստուգումն իրականացնող անձը (անձինք) պարտավոր է (են) պահպանել ստուգման հետ առնչվող ՀՀ օրենքների և այլ իրավական ակտերի պահանջները:

Վերոնշյալ հոդվածում նշված պարտականությունների կատարմամբ պայմանավորված նույն օրենքի 7-րդ հոդվածում սահմանվում են ստուգում իրականացնող պաշտոնատար անձանց իրավունքները, որպիսի իրավունքների իրացումը պետք է հետապնդի ՀՀ օրենքների և այլ իրավական ակտերի պահանջների պահպանմամբ ստուգում իրականացնելու նպատակ:

Տվյալ դեպքում Ակտի 1-ին և 24-րդ կետերով արձանագրվել են խախտումներ:

Վկայակոչված կետերով առաջադրված խախտումների հիմքում տեսչության կողմից ըստ էության դրվել է այն փաստական հանգամանքը, որ հայցվոր ընկերության և «Ա/Ձ Վարդան Զալավյան»-ի միջև 13.01.2014թ. կնքված պայմանագիրը և 28.12.2014թ. դուրս գրված հաշիվը (36.000.000 ՀՀ դրամի չափով) դիտվել են որպես անարժանահավատ (անապրանք) փաստաթղթեր:

«Ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի համաձայն՝

3. Ստուգումների հետ կապված վարույթի նկատմամբ կիրառվում են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի դրույթները, եթե այլ բան նախատեսված չէ սույն օրենքով:

Գանգատում բերված են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 37-րդ հոդվածի, 42-րդ և 43-րդ հոդվածների 1-ին մասերի դրույթները:

«Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի 2-րդ պարբերությունից հետևում է, որ օրենքի տեսանկյունից անապրանք գործարք կարող է դիտվել այն գործարքը, երբ կհիմնավորվի, որ (ապրանքի մատակարարում, ծառայության մատուցում կամ աշխատանքի կատարում) այդ փաստաթուղթը կազմած կողմերի միջև փաստացի չի կատարվել կամ կատարվել է այդ փաստաթղթում նշված պայմաններից էականորեն տարբերվող պայմաններով: Այսինքն, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածը կիրառելու համար անհրաժեշտորեն պետք է առկա լինեն որոշակի փաստական հանգամանքներ և ապացույցներ, որոնց գնահատմամբ հնարավոր կլինի հաստատապես փաստարկել, որ խնդրո առարկա հանդիսացող փաստաթղթով նախատեսված ապրանքի մատակարարում, ծառայության մատուցում կամ աշխատանքի կատարում այդ փաստաթուղթը կազմած կողմերի միջև փաստացի չի կատարվել կամ կատարվել է այդ փաստաթղթում նշված պայմաններից էականորեն տարբերվող պայմաններով:

Ստուգման ամբողջ գործընթացի ժամանակ ընկերության ներկայացուցիչների կողմից բազմիցս վկայակոչվել է այն հանգամանքը, որ ծառայությունների մատուցման պայմանագիրը ստորագրված է եղել այն ամսաթվին, որը նշված է եղել պայմանագրում: Նույնը վերաբերվում է նաև հարկային հաշվին: Ստուգման ամբողջ ընթացքում բազմիցս է նշվել, որ ստուգման ժամանակ առաջ քաշված փաստարկը (որը հետագայում արտացոլվել է ակտում) հիմնավոր չէ, իրականում կնքվել է գործարք, որը կատարվել է դրա տառին համապատասխան, այսինքն՝ պայմանագրով սահմանված պայմաններով, կարգով և ժամկետում (հակառակի վերաբերյալ ապացույցներ ՏՀՏ կողմից ստուգման արդյունքներով ձեռք չեն բերվել):

Ինչ վերաբերվում է ակտում վկայակոչված փորձագետի եզրակացությանը, ապա պետք է նշել, որ այն ստուգողների կողմից ճիշտ կերպով չի գնահատվել: Նախ, փորձագետի եզրակացությամբ թեև փորձագետը գտել է, որ պայմանագրում և հարկային հաշվում առկա ստորագրություններն ունեն մինչև 1 տարվա վաղեմություն՝ հաշված փորձաքննության կատարման օրվանից, այնուամենայնիվ, պետք է ուշադրության արժանացնել այն հանգամանքի վրա, որ փորձագետն իր եզրակացությամբ միաժամանակ հայտնել է տառացիորեն հետևյալը, «Ժամանակագրական տեսանկյունից ավելի ճշգրիտ պարզել վերը նշված ստորագրությունների, ինչպես նաև պայմանագրի 2-րդ թերթում ու հաշիվ ապրանքագրում առկա կլոր կնիքի դրոշմների կատարման վաղեմությունը՝ հնարավոր չէ, համապատասխան մեթոդիկայի բացակայության պատճառով»:

Եզրակացության արժանահավատությունն առնվազն կասկած է հարուցում, այնքանով, որքանով առկա է ծանրակշիռ ապացույց առ այն, որ գործարքի կատարման կապակցությամբ համապատասխան գումարի վճարումը կատարվել է անկանխիք՝ բանկային փոխանցման միջոցով, որի վերաբերյալ համապատասխան ապացույցը ներկայացված է եղել ստուգման ժամանակ և արտացոլվել է ստուգման ակտի գրառումներում:

Հարկ է նաև նշել, որ ստուգման ժամանակ տեսուչների կողմից ևս կարևորվել է այն հարցի պարզումը, թե արդյոք մատուցվել է իրավաբանական և հաշվապահական խորհրդատվություն, թե՛ ոչ: Ստուգման ակտում առկա գրառումների համաձայն, վկայակոչված հանգամանքը պարզելու համար ստուգումն իրականացնող անձինք գրություն են ուղարկել ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ իրավախախտումների հայտնաբերման և վարչական վարույթների իրականացման վարչություն: Մինչդեռ, ստուգման ակտի հիմքում դրված

փորձագետի եզրակացությունից հետևում է, որ փորձագետին առաջադրել են հետևյալ հարցերի պարզումը՝

1. Երբ են կազմվել «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ և Ա/Ձ Վարդան Զալալյանի միջև կնքված ծառայությունների մատուցման պայմանագիրը և հաշիվ ապրանքագիրը:

2. Դրանցում առկա ստորագրությունները և կնիքները համապատասխանում են արդյոք պայմանագրում նշված թվականների վաղեմությանը: Այսինքն, փորձաքննությամբ չի պարզաբանվել այն հարցը, թե, արդյոք, մատուցվել է իրավաբանական և հաշվապահական խորհրդատվություն, թե՛ ոչ: Ինչ վերաբերվում է փորձաքննությանն առաջադրված հարցերի պարզմանը, ապա պետք է նշել, որ փաստաթղթի կազմման ամսաթվի պարզումը չի կարող ռեալ և սպառիչ կերպով պատասխանել այն հարցին, թե գործարքն իրականում կատարվել է, թե՛ ոչ:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասով օրենսդիրն ամրագրել է վարչարարության արդյունավետության, ինչպես նաև մարդու իրավունքների պաշտպանության սկզբունքները: Մասնավորապես, վարչարարությունը կարող է համարվել արդյունավետ, իսկ դրա արդյունքում ընդունված վարչական ակտը՝ հիմնավորված, եթե վարչական մարմինը վարույթի ընթացքում պարզում է գործի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող բոլոր փաստական հանգամանքները: Հատկանշական է, որ օրենսդիրը հստակ նշում է, որ վարույթի ընթացքում պետք է պարզվեն նաև վարույթի մասնակիցների օգտին առկա հանգամանքները՝ բացառելով այդ հարցում վարչական մարմնի կողմից հայեցողություն դրսևորելու հնարավորությունը: Ընդ որում, հարկ է նշել, որ գործի հանգամանքները պետք է բացահայտվեն ամբողջությամբ, որպեսզի բացառվի դրանց վերաբերյալ որևէ կասկած: Վարչական մարմինը վարչական ակտ կայացնելիս պետք է հիմնավորապես վստահ լինի իր կողմից արձանագրված բոլոր հանգամանքների ճշտության հարցում:

Գանգատաբերը գտնում է, որ ստուգման ընթացքում ստուգող տեսուչների կողմից ստուգմամբ ձեռք բերված բոլոր ապացույցները պետք է գնահատվեին իրենց համակցության մեջ, որից հետո միայն կարող էին հանգել որոշակի համոզմունքի: Տվյալ դեպքում փորձագետի եզրակացությունը հանդիսանում է վարչական վարույթում ձեռք բերված ապացույց, որը պետք է գնահատվեր մյուս բոլոր ապացույցների հետ համադրման միջոցով: Այսինքն, ստուգմամբ չեն ապահովվել փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը, չեն բացահայտվել գործի բոլոր, այդ թվում՝ ընկերության օգտին առկա հանգամանքները, որոնք եղել են բազմաթիվ:

Նշված փաստական հանգամանքների հիմքով գանգատաբերը գտնում է, որ խնդրո առարկա վիճարկվող վարչական ակտն ամբողջությամբ հիմնված է փորձագետի եզրակացության վրա:

Ամբողջ վերոնշյալ փաստական հանգամանքները և ակտի նախագծի վերաբերյալ հայցվոր ընկերության կողմից ներկայացված առարկությունները հիմք ընդունելու պայմաններում ստուգող մարմնի մոտ առնվազն պետք է կասկած ձևավորվեր այն հարցում, թե արդյոք ծառայությունների մատուցման վերաբերյալ 13.01.2014թ. թիվ Ա-001/14 պայմանագիրը կատարվել է դրա տառին համապատասխան, թե՛ ոչ: Իսկ առանց կասկածները փարատելու հնարավոր չէ հաստատված համարել այն հանգամանքը, որ 13.01.2014թ. թիվ Ա-001/14 պայմանագիրը համարվում է անապրանք գործարք:

Այսպիսով, վարչական մարմինը տվյալ դեպքում ստուգումն իրականացրել է միակողմանի, հաշվի չառնելով և սահմանված կարգով առնվազն չհերքելով հայցվորի ներկայացրած ապացույցներն ու առարկությունները, եկել է այնպիսի եզրակացության, որը չի հաստատվում ստուգմամբ ձեռք բերված ապացույցներով: Արդյունքում, խախտվել է

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասը, որի հետևանքով սխալ է կիրառվել «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածը:

Ելնելով վերոգրյալից գանգատաբերը խնդրում է 1-ին և 24-րդ կետերի մասերով անվավեր ճանաչել ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Գավառի ՏՀՏ կողմից 14.02.2017թ. կազմված թիվ 1010925 ստուգման ակտը:

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև՝ Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության.

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի 26.07.2016թ. թիվ 1010925 հանձնարարագրի համաձայն «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ում (այսուհետ՝ նաև Ընկերություն) կատարվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության վերստուգում, որի արդյունքում կազմվել է ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Գավառի ՏՀՏ 14.02.2017թ. թիվ 1010925 ակտը (այսուհետ՝ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ վճարման է առաջադրվել ընդամենը 54.895.771 դրամ:

Ընկերության գանգատը վերաբերվում է Ակտի 1-ին և 24-րդ կետերով առաջադրված պարտավորություններին: Այսպես, Ակտի 24-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ընկերությունը 13.01.2014թ. ունի կնքված ծառայությունների վճարովի մատուցման պայմանագիր (Ա-001/14) Ա/Ձ Վարդան Զալալյանի հետ, ըստ որի վերջինս պարտավորվում է «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ին մատուցել հաշվապահական և իրավաբանական խորհրդատվության ծառայություններ: Պայմանագրի արժեքը կազմում է 36.000.000 դրամ, որը ծառայություն ստացողը պարտավորվում է վճարել մինչև 2015թ. մարտի 20-ը: Նշված պայմանագրին վերաբերող Ա/Ձ Վարդան Զալալյանի կողմից 28.12.2014թ. դուրս է գրվել թիվ 001 հաշիվ ապրանքագիրը: 17.02.2015թ. «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ի կողմից Ա/Ձ Վարդան Զալալյանին կատարվել է 36.000.000 դրամ գումարով փոխանցում: Ա/Ձ Վարդան Զալալյանը (ծնված 16.11.1990թ.) պետական գրանցում է ստացել 27.11.2012թ., որպես գործունեության ոլորտ նշված է տաքսու ներքաղաքային ուղևորափոխադրման ծառայություններ: Ա/Ձ Վարդան Զալալյանը չի ունեցել գրանցված աշխատողներ: Համաձայն հաշիվ ապրանքագրի ծառայությունը մատուցվել է 2014թ., իսկ գումարը փոխանցվել է 2015թ., ուստի այն ամբողջությամբ «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ի համար համարվում է գնումների գծով կրեդիտորական պարտք, սակայն նշված գումարն ընկերության կողմից չի արտացոլվել 2014թ. շահութահարկի հաշվարկի 6-րդ աղյուսակի 27-րդ տողում: Հաշվի առնելով նշված հանգամանքները, ինչպես նաև փորձագետի եզրակացությունը, ստուգումն իրականացնող անձինք եկել են եզրակացության, ընկերության կողմից «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի պահանջները խախտված լինելու վերաբերյալ: Արդյունքում Ակտի 24-րդ կետով կիրառվել է նույն հոդվածով նախատեսված տուգանքը՝ գումարով 36.000.000 դրամի չափով:

Միևնույն ժամանակ, վերոգրյալ 36.000.000 դրամը 2014թ. տարեկան արդյունքներով ՏՀՏ ներկայացված շահութահարկի հաշվարկում արտացոլված համախառն եկամտից կատարված նվազեցումների կազմում ներառելու համար Ակտի 1-ին կետով լրացուցիչ պարտավորություններ են առաջադրվել նաև շահութահարկի գծով:

Քննարկվող դեպքում «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ի (Պատվիրատու) և Ա/Ձ Վարդան Ջալալյանի (Կատարող) միջև 13.01.2014թ. կնքվել է ծառայությունների վճարովի մատուցման թիվ Ա-001/14 պայմանագիրը (այսուհետ նաև՝ Պայմանագիր): Պայմանագրի 1.1 կետի համաձայն Կատարողը պարտավորվում է Պատվիրատուի հանձնարարությամբ մատուցել պայմանագրի 1.2 կետում նշված ծառայությունները, իսկ պատվիրատուն պարտավոր է վճարել դրա համար:

Պայմանագրի 1.2 կետի համաձայն Կատարողը Պատվիրատուի առաջադրանքով մատուցում է հաշվապահական և իրավաբանական խորհրդատվության ծառայություններ, իսկ Պատվիրատուն պարտավորվում է վճարել մատուցված ծառայությունների դիմաց:

Պայմանագրի 3.1 կետի համաձայն պայմանագրի գինը կազմում է 36.000.000 ՀՀ դրամ:

Պայմանագրի 3.2 կետի համաձայն, պատվիրատուն պարտավորվում է փոխանցել Կատարողի հաշվարկային հաշվին ծառայությունների մատուցման պայմանագրի ստորագրման պահից մինչև 2015թ. մարտի 20-ը:

Այսուհետև, 28.12.2014թ. Ա/Ձ Վարդան Ջալալյանի կողմից դուրս է գրվել թիվ 001 հաշիվ-ապրանքագիրը 36.000.000 դրամ գումարի չափով, որի հիման վրա 17.02.2015թ. «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ կողմից բանկային փոխանցման միջոցով Ա/Ձ Վարդան Ջալալյանի բանկային հաշվեհամարին փոխանցվել է 36.000.000 ՀՀ դրամ:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել հետևյալը.

«Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 31-րդ հոդվածի համաձայն՝ հարկային օրենսդրության կիրառման առումով անապրանք փաստաթուղթը հարկերի հաշվարկման և (կամ) վճարման համար հիմք հանդիսացած (հարկային հաշվառման մեջ ներառված)՝ ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված պահանջներին ձևականորեն համապատասխանող վճարահաշվարկային այն փաստաթուղթն է, որում նշված գործարքը (ապրանքի մատակարարում, ծառայության մատուցում կամ աշխատանքի կատարում) այդ փաստաթուղթը կազմած կողմերի միջև փաստացի չի կատարվել կամ կատարվել է այդ փաստաթղթում նշված պայմաններից էականորեն տարբերվող պայմաններով:

Ընդ որում, նշված հոդվածի կիրառման առումով էականորեն տարբերվող պայմաններ են համարվում կատարված գործարքի (մատակարարված ապրանքի, մատուցված ծառայության կամ կատարված աշխատանքի) տեսականին, գինը, քանակը, գումարը:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի համաձայն՝

1. Վարչական մարմինը պարտավոր է ապահովել փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը՝ բացահայտելով գործի բոլոր, այդ թվում՝ վարույթի մասնակիցների օգտին առկա հանգամանքները:

2. Վարչական մարմինն իրավունք չունի չընդունելու վարչական վարույթի մասնակիցների ներկայացրած՝ վարույթին առնչվող դիմումները և փաստաթղթերը, որոնց քննարկումը մտնում է իր իրավասության մեջ:

Նույն օրենքի 43-րդ հոդվածի համաձայն՝

1. Անձի և վարչական մարմնի փոխհարաբերություններում ապացուցման պարտականությունը կրում է՝

ա) անձը՝ նրա համար բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում.

բ) վարչական մարմինը՝ անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում:

Սույն գործով եզրակացության հանգելու համար հանձնաժողովը հիմք է ընդունում հետևյալ փաստական հանգամանքները.

1. «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ի և Ա/Ձ Վարդան Զալավյանի միջև 13.01.2014թ. կնքվել է ծառայությունների վճարովի մատուցման թիվ Ա-001/14 պայմանագիր,

2. 28.12.2014թ. Ա/Ձ Վարդան Զալավյանի կողմից դուրս է գրվել թիվ 001 հաշիվ-ապրանքագիրը 36.000.000 դրամ գումարի չափով,

3. 17.02.2015թ. «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ կողմից Ա/Ձ Վարդան Զալավյանի բանկային հաշվեհամարին 36.000.000 ՀՀ դրամ փոխանցված լինելու վերաբերյալ վճարման թիվ 1 հանձնարարականը,

4. Փորձագետի եզրակացությունը,

5. Ընկերության կողմից Հանձնաժողովին են ներկայացվել «Պավել և ընկերներ» ՍՊԸ-ի և Ա/Ձ Վարդան Զալավյանի միջև 28.12.2014թ. կազմված «Ծառայությունների հանձնման-ընդունման» թիվ 001-14 արձանագրությունը, որի համաձայն կողմերի միջև 13.01.2014թ. կնքված թիվ Ա-001/14 պայմանագրի համաձայն Ա/Ձ Վարդան Զալավյանը ժամանակին և պատշաճ կերպով մատուցել է պայմանագրի ժամանակացույցով նախատեսված հետևյալ խորհրդատվությունները.

- Աշխատանքային պայմանագրերի կազման մասով խորհրդատվություն,

- Եկամտային հարկի հաշվարկների կազման մասով խորհրդատվություն,

- Ավելացված արժեքի հարկի հաշվարկների կազման մասով խորհրդատվություն,

- Հիմնական միջոցների մաշվածության հաշվարկման մոտեցումների մասով խորհրդատվություն:

Հիմք ընդունելով վերոգրյալ իրավական կարգավորումներն և հաշվի առնելով սույն հարցին առնչվող փաստական հանգամանքները Հանձնաժողովը գտնում է.

Սույն գործում առկա ապացույցների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ ուսումնասիրության և քննարկման արդյունքում՝ բացահայտելով գործի բոլոր, այդ թվում՝ ընկերության օգտին առկա հանգամանքները, Հանձնաժողովը հանգում է եզրակացության, որ Պայմանագրով նախատեսված ծառայություններն Ա/Ձ Վարդան Զալավյանի կողմից մատուցվել են: Մասնավորապես, փորձագետի եզրակացությամբ թեև փորձագետը գտել է, որ պայմանագրում և հաշիվ ապրանքագրում առկա ստորագրություններն ունեն մինչև 1 տարվա կատարման վաղեմություն, սակայն անհրաժեշտ է արձանագրել նաև, որ նույն փորձագետի եզրակացությամբ նշվել է նաև, որ ժամանակագրական տեսանկյունից ավելի ճշգրիտ պարզել համապատասխան ստորագրությունների, ինչպես նաև պայմանագրի 2-րդ թերթում ու հաշիվ ապրանքագրում առկա կլոր կնիքի դրոշմների կատարման վաղեմությունը՝ հնարավոր չէ, համապատասխան մեթոդիկայի բացակայության պատճառով: Այսինքն, Պայմանագրով նախատեսված ծառայությունները մատուցված լինելու վերաբերյալ եզրահանգման գալու համար անհրաժեշտ է հաշվի առնել նաև փորձագետի եզրակացությունում նշված՝ ընկերության օգտին առկա հանգամանքները:

Ավելին, ըստ փորձագետի եզրակացության, պայմանագրում և հարկային հաշվում առկա ստորագրություններն ունեն մինչև 1 տարվա կատարման վաղեմություն՝ հաշված փորձաքննության կատարման օրվանից (փորձաքննությունը սկսվել է 2016թ. հոկտեմբերի 12-ին): Այսինքն ստացվում է, որ պայմանագիրը և հարկային հաշվը կազմվել են 2015թ. հոկտեմբերի 12-ից հետո ընկած ժամանակահատվածում: Սակայն սույն գործում առկա ապացույցները վկայում են այն մասին, որ նշված եզրակացությունը, ըստ էության, չի կարող հիմնավոր համարվել, քանի որ պայմանագրով նախատեսված ծառայությունների մատուցման դիմաց վճարումը կատարվել է բանկային փոխանցմամբ 2015 թվականի փետրվարի 17-ի թիվ 1 վճարման հանձնարարականով, որում հստակ նշված է, որ

պայմանագրով նախատեսված գումարը փոխանցվում է մատուցված ծառայությունների դիմաց՝ համաձայն Ա-001/14 պայմանագրի: Այսինքն, պայմանագիրը 2015թ. հոկտեմբերի 12-ից հետո ընկած ժամանակահատվածում կնքված լինելու դեպքում, նույն պայմանագրին հղում 2015 թվականի փետրվարի 17-ի թիվ 1 վճարման հանձնարարականում չէր կարող կատարվել:

Բացի այդ, ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի 2-րդ մասի դրույթներով Հանձնաժողովի կողմից ուսումնասիրվել են գանգատի հիման վրա հարուցված վարչական վարույթի շրջանակներում ընկերության կողմից ներկայացված լրացուցիչ ապացույցները: Մասնավորապես, ընկերության կողմից Հանձնաժողով է ներկայացվել ընկերության և Ա/Ձ Վարդան Զալալյանի միջև 28.12.2014թ. կազմված «Ծառայությունների հանձնման-ընդունման» թիվ 001-14 արձանագրությունը (կից նյութերով), որով ևս հավաստվում է Պայմանագրով նախատեսված ծառայությունները Ա/Ձ Վարդան Զալալյանի կողմից մատուցված լինելու հանգամանքը:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ ընկրության գանգատը ենթկա է բավարարման:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի, «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

1. Անվավեր ճանաչել ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ Գավառի ՏՀՏ 14.02.2017թ. թիվ 1010925 ակտի 24-րդ կետը:

2. Ակտի 1-ին կետից նվազեցնել ընդամենը 17.425.403 դրամ, այդ թվում՝ հարկ 7.200.000 դրամ, տուգանքներ 7.920.000 դրամ, տույժ 2.305.403 դրամ:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ